

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

de kirurgiske, med folk, som mange gange ikke hører hjemme i det pågældende amt, må det være rimeligt, at den byrde, som skal bæres — og vi er alle enige om, at den skal bæres — hviler på et bredere grundlag. Der kan opstilles mange beregninger over, hvordan det vil virke for den ene eller den anden, men når det skal flades ud, er det de få virkelig hårdt kørende landmænd, der vil få nogen virkelig fornøjelse ud af det. Det var derfor, man fra landbo- og husmandsforeningernes side i sin tid gik ind for denne tanke — det går jeg da ud fra.

Jeg skal ikke forlænge debatten på dette tidspunkt af dagen, men blot sige, at når man ændrer et beskatningssystem, når man flytter skatter, kan det ikke undgås, at der finder visse mindre forskydninger sted. Hvis jeg ikke husker fejl, var det den engelske nationaløkonom Keynes, der i sin tid sagde: enhver skat er i sig selv uretfærdig for nogen; det bliver derfor skattepolitikken opgave at kombinere alle disse uretfærdigheder på en sådan måde, at man kommer det retfærdige så nær som muligt; den fulde retfærdighed nås aldrig.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige vor medvirken til en velvillig behandling i et særligt udvalg.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Hvad angår lovforslagets behandling, synes jeg nok, der er meget, der taler for, at forslaget drøftes i forbindelse med de andre skatteproblemer, som drøftes for tiden; det kan dog ikke siges at være uden sammenhæng med den beskatningsreform, som ligger til drøftelse i et folketingsudvalg. Men såfremt forslagsstillerne ønsker, at et særligt udvalg nedsættes, vil jeg naturligvis ikke indvende noget derimod.

Om realiteten i forslaget kan jeg sige, at vi gerne vil være med til at drøfte, hvorvidt en større del af sygehusudgifterne i amterne skal lignedes på et andet grundlag, end tilfældet er nu. Vi begyndte at foretage en omlægning af sygehusudgifterne, dengang staten gik ind på at dække en ikke ringe del af amternes sygehusudgifter gennem den fælleskommunale udligningsfond. I øjeblikket betaler de faste skatter til amterne jo ikke alle sygehusudgifter; de betaler vel

godt og vel halvdelen, resten dækkes gennem den fælleskommunale udligningsfond. Det kan naturligvis altid diskuteres, om det er rimeligt at standse ved det tilskud, som ydes til nedsættelse af amternes sygehusudgifter nu, eller om der bør ydes et større beløb; men under alle omstændigheder tror jeg, man må gøre sig klart, at en støtte til nedsættelse af amternes sygehusudgifter gennem staten eller den fælleskommunale udligningsfond vil give en mere ligelig fordeling, end hvis man vil ligne disse udgifter på sognekommunernes indkomstgrundlag indenfor amtet. Før man kan tage endelig stilling til spørgsmålet om denne fordeling mellem kommunerne på den enkelte kommunes indkomstskattegrundlag, må vi jo have udregninger, der viser, hvilke forskydninger det kan medføre. På forhånd ville jeg bedømme det således, at det vil give en meget stor ulighed fra amt til amt. I enkelte amter vil den indkomstmasse, hvorpå det overskydende beløb af sygehusudgifterne, som ikke dækkes af staten, skal udskrives, være så stor, at det kun vil mærkes forholdsvis lidt, om man skulle bære en væsentlig del mere, medens det i andre amter vil mærkes ganske føleligt på sognekommunernes indkomstskatteudskrivning, hvis disse udgifter skal dækkes på den måde, forslaget tilsigter. Jeg tror, det vil skabe en meget stor ulighed fra amt til amt, og det mener jeg vi må have klaret gennem undersøgelser for forskellige kommunetyper i landet.

Dernæst må det også stå nogenlunde klart, at en flytning af skatterne fra ejendomsskatter under amterne til indkomstskatter under kommunerne vil på forhånd, generelt taget, give en skattelettelse for de største landbrugsejendomme, en mindre skattelettelse for de mellemstore ejendomme og formentlig en skatteforøgelse for de mindste landbrugsejendomme. Indkomsten står jo almindeligvis i et vist forhold til jordarealet og landbrugsejendommens størrelse, men det normale vil vel nok være, at indkomsten forholdsvis er mindre for de store ejendomme end for de mindste ejendomme.

Jeg tror altså, at det ved beregninger vil vise sig, at forslaget her betyder en forskydning i betaling indenfor amterne til gunst for de største landbrug og til ugunst for de